

[K. B. Andersen.]

svarende boliger, som Randers Boligforening af 1940 har færdig til indflytning om en måneds tid? Mon ikke, og mon ikke det er derfor, at der er 4-5 ansøgere pr. lejlighed til disse lejligheder, samtidig med at der står privat opførte lejligheder, som stadig venter på Liebhaberene?

Vi har hørt meget om boligproblemet fra de to borgerlige partiers side — og uendelig lidt om det eneste, der virkelig har interesse, nemlig hvordan antallet af boliger til rimelige priser sættes yderligere i vejret.

Skal man kort opstille de to partiers boligprogram, som vi har lært det at kende i de senere år, kan det samles i følgende 10 punkter:

1. De borgerlige partier vil nå frem til et frit boligmarked ved at nedsætte efterspørgslen, jfr. det ærede medlem hr. Poul Møllers ord under omsforhandlingerne — Folketingstidende 1961-62, sp. 3476. Man vil altså fordyre boligerne, men det bliver der jo ikke flere boliger af.

2. Man lagde fra de to partiers side i forbindelse med omsforhandlingerne afgørende vægt på, at der fandt en dæmpning af byggevirksomheden sted. Det bliver der heller ikke flere boliger af.

3. De to partier stemte ved helhedsløsningen imod huslejekontrol med det private spekulationsbyggeri. Det ville de nye boliger ikke være blevet billigere af, men det hindrede vi altså.

4. De konservative har givet udtryk for bekymring for, at de private bygherrers for tjenstmuligheder skulle blive for begrænsede. Det kan da ikke være vejen til billigere byggeri.

5. Både venstre og de konservative er meget interesseret i spørgsmålet om ejerlejligheder. Det spørgsmål er nu ved at blive underkastet en undersøgelse, hvis resultat må afventes. Men hvad resultatet end bliver: det skaffer da ikke flere lejligheder, og det skaffer ikke billigere lejligheder fremover.

6. Da lejeloven var til forhandling her i tinget for nylig, undlod de to partier gennem ændringsforslag at give udtryk for deres politik på dette felt.

7. Da boligloven var til behandling for nogle måneder siden, gik de to partier stærkt imod regeringens forslag om at lade det bil-

ligere byggeri få fortrin, selv om man skulle synes, alle måtte kunne indse det rigtige i i første række at give grønt lys for det byggeri, som almindelige indtægter kan klare — ikke mindst når der stadig står dyrt privat byggeri tomt.

8. Den svækkelse af finanspolitikken, de to partier har gjort sig til talsmænd for her i vinter, ville have medført et endnu højere renteniveau og dermed højere huslejer i nybyggeriet.

9. Det konservative folkepartis nyeste bidrag til boligdebatten har været en pjece, der er så fuld af fejl og talfusk, at partiet ville stå sig ved at trække den tilbage. Pjecen går ud på — altså på et forkert grundlag — at der bygges for få lejligheder på 4 værelser og derover.

10. Som det vil ses, er der i alt dette ikke én bolig mere og slet ikke én prisbillig bolig mere. De to partier har stadig ikke bidraget til løsningen af det alvorlige problem, der hedder flere boliger til rimelige priser.

I sommerens politiske debat vil valget den 22. september indgå som en meget omtalt bestanddel. Det er også en overmåde vigtig dag, hvis resultater på afgørende måde vil komme til at præge de kommende år. Det er netop dette perspektiv, der gør valgdagen så betydningsfuld. Det er de kommende års opgaver, dagen må ses i lys af. Vel er der nået særdeles store fremskridt på snart sagt alle områder i de senere år. Men det betyder jo på ingen måde, at vi i det danske samfund kan sige: nu er vi nået frem, nu er opgaverne løst — i det store og hele i hvert tilfælde — nu kan vi slå os til ro med det, der er sket.

I et samfund, der er i hastigere udvikling end på noget tidligere tidspunkt, vil der hver dag dukke nye opgaver op, der kræver løsning, og opgaver, der er løst, vil vende tilbage og kræve at blive løst ud fra en ny situation. Det må derfor være de store opgaver, der venter efter den 22. september, som interessen under valgkampen bør samle sig om.

Ud fra dette synspunkt er det foruroligende fra venstre og de konservative at høre beklagelser over, at der er for kort tid fra valgdagen til den 6. oktober, hvor det nyvalgte folketing skal træde sammen, til for en ny regering at forberede den arbejds-